

Architecten- peterselie

Over het – letterlijk – verbloemen van architectuur en het gebrek aan ruimte

Mark Moes, eigenaar Mark Moes Tuinen

Een poosje geleden kwam ik de term ‘architectenpeterselie’ tegen. Ik weet niet of iedereen net zo vaardig is met groen in de keuken als met groen in de tuin, dus enige uitleg over het gebruik van peterselie is wellicht op zijn plaats.

Auteur: Mark Vlasman

Peterselie wordt sinds de 18e eeuw veel gebruikt als garnering, omdat het een frisse adem zou opleveren en sterke smaken zou neutraliseren. Daarom wordt het tegenwoordig vaak gebruikt in combinatie met vis en knoflook. Zelf ben ik absoluut geen keukenprinses – of -prins eigenlijk –, maar ik kan mij bij beide ingrediënten de noodzaak van het verbloemen van sterke geuren prima voorstellen.

Buiten de keuken doet zich iets vergelijkbaars voor. Ik bedoel dan natuurlijk niet de vis- of knoflooklucht, maar het verbloemen van het een en ander. Sommige projectontwikkelaars zijn ware kunstenaars op dat gebied, met schitterende *artist's impressions* van prachtige nieuwbouwwijken, steevast gevuld met lom-

merrijk groen en blije mensen. Als ik zulke plannen zie, loop ik in gedachten al door gezellige straten en buurten vol met bloeiende tuinen of tussen grote, statige bomen op een bedrijventerrein. Maar helaas, als ik weer bij zinnen kom, blijkt de haag een schutting geworden, groeien er bolcatalpa's in het grind en staat die ene boom die men in de voeg van het straatwerk gepropt heeft zielig te verpieteren naast een parkeerterrein met grote plukken Canadese fijnstraal. Van de weelderige omgeving uit de plannen is alleen nog de fantasie overgebleven. Hoe kan het toch dat die werkelijkheid zo veel anders is dan we hadden gehoopt? Zijn we verleerd om eerlijk te zijn tegenover elkaar? Durven we niet meer hardop te zeggen dat het anders moet? Hebben we de kennis niet meer? Natuurlijk, ik begrijp ook dat de ruimte soms beperkt is, maar ik vraag niet veel: een geveltuintje, een boom die oud mag worden, een mooi haagje. Een snippertje hier en daar. Het hoeft niet groot, het moet doordacht. Hoeveel moois zouden we kunnen maken met al die kleine snippertjes?

Ik ben ervan overtuigd dat wij, groene vakmensen, wat steviger in het zadel moeten gaan zitten. Dat we in gesprek moeten gaan met onze klant, de architect, de projectontwikkelaar, het bouwbedrijf en de gemeente. Niet meer die afwachtende houding – de klant is koning en dat soort smoezen. Laten we onze plek weer

Sommige projectontwikkelaars zijn ware kunstenaars op dat gebied, met schitterende *artist's impressions* van prachtige nieuwbouwwijken

opeisen en een volwaardig onderdeel van de keten worden. Eropuit, dus! Rammel eens wat aan de boom om te zien wat eruit valt. Laten we samen zorgen dat het groen in die plannen niet een beetje garnering is, maar een onmisbaar ingrediënt van een succesvol gerecht. Want net als peterselie de sterke smaak van vis en knoflook neutraliseert, kan architectenpeterselie de sterke smaak van steen wat neutraliseren.

BE SOCIAL
Scan, lees & deel!